

valget tiltræder ikke Forslaget om at lade Glostrup samt Hedehusene og Mørkøv rykke op. Den ærede Ordfører bemærkede jo hertil, at man var gaaet ind paa det ved Holte og Gentofte Stationer ved Nordbanen, men man vilde sætte Glostrup og Hedehusene i særlig Modsatning til disse Stationer. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at Forholdene her ere nogenlunde ens og nogenlunde ligelige. Den ærede Ordfører henviste til, at man skulde vente, indtil Stationernes Indtægter bleve saa høje, at man kunde flytte dem op i en højere Klasse. Det vil for disse Stationer være højt uheldigt, thi det er klart, at ogsaa for Landstationer afhænger Stationsindtægten ganske overordentlig af deres Betydelighed, og vil man tage Glostrup Station, som ligger lige op ad Rjøbenhavn, vil det være ganske klart, at hvis den laa paa den anden Side af Roskilde og kunde opvise en Trafik lige med den, den nu har, saa vilde den gaar højt til Vejs; thi der er en meget betydelig Trafik, og jeg tror meget vel, den kan sammenlignes med Stationernes paa Nordbanen; men det vil være ganske klart, at ved en Station, der ligger saa nær ved Rjøbenhavn, maa man føre Personer og Gods til saa smaa og billige Takster, at naar Stationsindtægterne skulle hæve sig derved, vil det være meget vanskeligt at komme dertil.

Der gøres en Bemærkning om, at Beløbet til Lønninger i første Pensjonsklasse foreslaas nedsat i Overensstemmelse hermed. Det er ogsaa en Bemærkning, som har principiel Betydning, og jeg vil derfor udtale mig lidt om den. Det vil være ganske klart, at Lønningerne til første Pensjonsklasse skulle stemme med det, man i det hele taget kommer til at bevilge; men dette Resultat kan aldrig være rigtigt, eller kan efter al Sandsynlighed ikke blive rigtigt. Derimod er det ganske klart, at udredes skal det Pensjonstilskuddet skal stilles i Forhold til det, der gives ud til Lønninger, som blive pensjonsberettigede, men Beløbet kan aldrig komme til at blive rigtigt af en ganske simpel Grund. Jeg sætter, at en Stationsforvalter med 3 Lønnings-tillæg bør og remplaceres af en Stationsforvalter, som rykker op fra Assistent, og som ikke har noget pensjonsberettiget Lønningstillæg, saa vil selve den pensjonsberettigede Sum og Tilskuddet til Pensionen blive officeret af dette. Jeg nævner det som et Eksempel. Det følger af sig selv, at i Regnskabsaaret maa der ske mange Oprykninger af den Slags, og derfor kommer det an paa, at man finder en nogenlunde rigtig Sum, saa at man kan ordne Budgettet. Men hvad selve Tilskuddet til Pensjonsklassen angaar, følger det af sig selv, at det

maa til syvende og sidst rette sig efter, hvad der kommer til Udgift til pensjonsberettigede Embeds- og Bestillingsmænd, og udredes med det Tilskud, som vil tilkomme de vedkommende i Henhold til de for dem ubetalte Lønninger. Det vil ikke give nogen Vanskelighed, men komme til en bestemt Sum, der kan vise sig holdbar i Løbet af Aaret, det kan man vanskeligt, men det er slet ikke andet, end hvad man kender ogsaa fra andre Forhold. Det bliver en Regnskabsopgørelse, kun bliver det her noget mere vanskeligt, fordi det tillige officerer Tilskuddet til Pensjonsfonden. Under Betænkningens Nr. 39 er der foreslaaet en Medsættelse af Trafikasassistenternes Antal paa Sjælland med fire, en Medsættelse, som jeg ogsaa maa beklage. Den ærede Ordfører mener, at det kan man nok komme igennem med, og det kan man maaste ogsaa, men jeg vil blot gøre den Bemærkning, at jeg saare nødig vilde, at man her skulde komme ind paa det samme Forhold som det, man er kommet ind paa under Telegrafstaten, hvor man bruger Reservetelegrafister, Medhjælpere o. s. v. til at fungere i ansvarlige Stillinger, fordi man ikke kan saa det fornødne Tal af dem, der egentlig skulle besørge Tjenesten. Det vilde for Jærnbanen være meget vanskelige Forhold at komme ind under, og derfor vil jeg til det yderste modsætte mig, at man kommer dertil, jeg vil hellere se at komme igennem, som jeg kan. Jeg vil meget nødig gaa med til at bruge Eleverklassen som ansvarlige Assistenten. Kommer man ind paa den Glibebane, og det fører der hen, at man bevilger Elever i Stedet for Assistenten o. s. v., saa er man inde paa et Forhold, som vi saa godt kende fra Post- og Telegrafvæsenet, der er saa uheldigt som muligt baade for de paagældende selv og for Tjenestens Væretagelse. Med Hensyn til Betænkningens Nr. 35 forklarede den ærede Ordfører; at det egentlig ikke var Daglejere, men det faste Personale, man antog, der var for meget af ved Stationerne, og den ærede Ordfører mente, at mange Medlemmer havde den Opfattelse, at der var vel rigeligt med fast Personale. Jeg tillader mig at tro, at den ærede Ordfører ikke kan danne sig nogen begrundet Mening derom. Sagen er den, at naar man kommer ved Stationerne, saa er det ved Togenes Ankomst og Afgang, og man ser saare lidt til den egentlige Stations-tjeneste. Den egentlige og betydeligste Stations-tjeneste falder netop uden for Togenes Ankomst- og Afgangstider, og der er det, Stationen har sit store ansvarfulde Arbejde. Forholdet lader sig aldeles ikke bedømme, fordi man kommer paa en Station som